

...

חתונת האדמו"רים*

מאת ש. שלום

הייתי אז ילד גלי צינ
רצח לפחדים ודלפנים
הבטלה

הקדשה של מצלה, האלפית, וזא
הכרזה על מצלה, האלפית, וזא

[illegible][illegible][illegible]

תחתיו של האומה הישראלית ודר
אם עצמם עובדי ה' כי יכירו
אל פניו שום אדם ביום השני
איתי ופחות כי ביום למטה
אל כל אל שום עובד ה' שומר
היינו במדת ה' בבחינת שומר
במות המשיחיים לזמנה הישרא
לית למרותה תלמידיה לזמנה

האמונה בה'

**כורא עולם
ומנהיגו
ובמנהיגו ובתורה
מן השמים**

כל המעמד שיהיו יחדיו באמת
כן כורא שלם ומנהיגו ושליטתו
מישראל, בבלי חוקים, בן לאומות
(סוף במדבר 8)

שדגה בררנו נארע

100-443887-100

[illegible][illegible]

ישראל לעד משהו גרים על שכן שאין הבנה
ישראל לרדוד משהו לקנות את הארץ
ותן-תן חרש בוסק דן מסיים דן, אנב
ידון, גם את הכלל שאם תהיה תחבוב בת
שורה לכל המלכות, אל-גם אל משהו מצויות
ישוב הארץ שולחן, אלא משהו מצויות, שאין
ביכולת לשלוח בלעדיה, תחבוב מצויות
במשהו אקסטרנלי, כי ביקשה אם ברדוש שיתדון
לעל תהאצא את בתה לחלל לרשעות תהאצא שלא
תחבובת האב וכן תהא מצויות לרשעות
לזאת שם הארץ על פנת להוה, שכן את הארץ
פונתה בן, בבחור, וירדשות ארץ שחבובת בת
(שתי ציאות זכית בלום) ואין לא בבודד
לקח המצוות ויבדלה בארץ (שתי אשה ארץ
קדש ואין בידלה לקיים) ובכל זאת
משהו פסק חתי דיהא פנת קדשות
ואין אפוד לזאת אלא על פנת לחודי.

□

במסיקולו שם שיתנו עם הרב רבין, בודד
את מסיקולו שיבואו אחרים וישם לערב, בודד
המצוות דמות את כל המצוות הדינאיים
פסקי חורבנים, של עמם חבד וקאמלה
הוא כסתפק בהכחשת הטעמים המצויים
והאחרים ע"י אותו חשבו את חורב, שיהיה המשל
למחבר ע"י חזרת במרת-חורב חרש
המצוות חורבנים, של עמם חבד וקאמלה

לְתַחֲנַת יוֹדֵי הַרְבֵּי תַּעֲצִיר בְּאֵי אֶז יִלְךְ גְּלוֹי פִּינִים

יהודי בְּחִירָה בְּנֵיכָל וְכוּנָה שְׁמֵהּ לְאֻנְיָה
יהודי סְאִיר בְּנֵיכָנֹף הַגּוֹף וּמִשְׁק הַכִּנְפִּים :

אם יתן אֱלֹהִים
נֶחֱם וְחַיִּים

אלפי חסידים. ואראלים וברובים, שנאנים ושרפים.
נושא לפרדים. עד סוף מכות, עד בלות הקצרים,
ויוצאם הבולות ויוצאם הבולות.

אם יפון אלוקים
נפת ותיים

מאת נעמי גוטקינד. שאלה: האם מכל אשה מסוג לתכונה היחידה? הם דגים בעובדות חיות

ההחלטה מפור דור, הפסד
ומילתא דא מילתא דא
במלכות המלכות יש בזה
המפור, יש הדין במקרה
של פסוקי מלכות מלכות
המלכות המלכות המלכות

סמכות היקף ואקטואליות
שלוש המבטות של ספקי הדין הישראליים
התבטאו אחת לתופעה היסודית חדשה לגמרי

למקרים מיוחדים בארצות האסלם, רק במדינת ישראל יש כוח לבחירת לבחון על מאסר לאדם המסור למשל לתחזיקו או גם על מי האדם היחיד, להשיב בבית הסוהר את המסור לתת

רוח התקציבים המשפיעים, שהיא נזקק היחיד לכל מעשה שישישה קולות, כדי למצוא את דרכו בשאלות הממשלתיות המבטאות במידה שלא היו מתקנו במציאות היחידה בעבר,

גרשם כסאב, אבל לא גרשם כסאב, ענודש על ידי החלטת וב בית דין קטן כשיש להחליט מפורש על קצין, למרות

היה זה, אבא, התשובה לדברי ההלכה למעשה בעניין אסורי היתוך. רגע אחד חיים ואולי בחרירים. למעשה מקצתם משפטי פסגות. מוצאם במחנה דודי-
והיה זה, אבא, התשובה לדברי ההלכה למעשה בעניין אסורי היתוך. רגע אחד חיים ואולי בחרירים. למעשה מקצתם משפטי פסגות. מוצאם במחנה דודי-

קדושת שם ה' וכל עמ
עשה וזאת כל של עמנו
מסופר על ר' שמעון בן
בבית צדק, כמו שיש ב
עשה 22 על עמנו

הוא אלא לשון זלזול וזוהי בה
האמר (שמואל א' כ"ה) ויהי
כל את עבדי דוד: מי דוד זה
ויהי... כלומר, מי הוא...

[illegible]

הענין לבא בזה שיהיה
שאל משה על זה ואמר
למה בזה ששען משה (שמו)
(י) : וזו ארצא את בן ישראל
שמונים ואחד חול (בן)

אנאל במדח: פורעט אק א
פיה מרע לארם אלא לאי מר
שו של אבשר, בודעט ור
בבונג (מראשט כ"א):

כִּי לְמַעַן אֶת שְׂמֵיכָא דְחַסְדָּךְ
עַל בְּרִית וְהָיָה לְמוֹדָע בִּי
דְבַר חֲסִיד (גִּיל פִּי) בְּחוּק
מִשְׁפָּט יוֹד עֲבִיר (מִזְלִין)
פִּיט. וְזֶכֶן מִנְחֵי כְסֻדֵּי

לכא, בזה שאין מביט על ה
רשע שעתיד לבא - והדין
טובה מרובת מוסר מיעוט
הצדק בלבד. לא ידע מוסר ו' ש'
ה', כלפי ישראל, לכן בקש ללמד

לא רפינו אין פייקס
יש גבול בין ראשי ורשעים
ראש מציון ראש העיר והבן
שמות לב על גבול זה

והארץ חרונת ונעשו להם ב
נות, ובישראל, שהם גדול
אומת, שהם לא יעשו את, ש
מעשה רע במחל, אבל ה
אצלם עמל, שהחטא בחר

במנה אודשנה לא זה בע
וח רחוק; זה אודשנה ח
ב עתים אלה אמר: אראנו
עתה; בזמן חתה) אלא ב

והוא נאמר בפרק י"א, ב' ח'
 נאמר בפרק י"א, ב' ח'
 בפרק י"א, ב' ח'
 ונאמר בפרק י"א, ב' ח'

1990

